

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

The Relationship between the Use of Digital Technology and the Administrative Effectiveness in Schools Under Bueng Kan Primary Educational Service Area Office

เกื้อกุล วัชชุม¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์² ดร.ปัทมา จันทพันธ์³
Kuakool Wachoom¹ Asst. Prof. Dr.Jinda Lapho² Dr.Pattama Chantapan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ และหาแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 330 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความเชื่อมั่น เท่ากับ .930 และแบบสอบถามประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มีความเชื่อมั่น เท่ากับ .929 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าเอฟ (F - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพกับประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ขนาดของโรงเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X) และประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน (Y) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูงมาก ($r_{xy} = .980$)

4. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เสนอแนะไว้ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารต้องติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารอยู่เสมอ ต้องกระตุ้นให้บุคลากรมีความเข้าใจการสื่อสารผ่านสื่อ และเครื่องมือทางดิจิทัลในแง่มุมต่าง ๆ 2) ด้านการใช้ดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีทักษะการใช้ดิจิทัลในการบริหารงานโรงเรียน และส่งเสริมให้บุคลากรสามารถนำทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

- 3) ด้านการสร้างดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีเครือข่ายเพื่อสร้างนวัตกรรมบริการดิจิทัล ต้องเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน

¹นักศึกษานิสิตศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³นักวิชาการอิสระ

³Independent Academic

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: เกื้อกุล วัชชุม, kuakoolwachoom@gmail.com

รับเมื่อ 12 มิถุนายน 2566 แก้ไข 1 สิงหาคม 2566 ตอปรับ 3 สิงหาคม 2566

และส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมการสร้างสื่อดิจิทัล และ 4) ด้านการประเมินดิจิทัล ผู้บริหารมีการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จัดทำระบบการประเมิน มาตรฐานการประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และผู้บริหารเป็นผู้นำทางด้านการประเมินดิจิทัล

ABSTRACT

The purposes of this correlation research were to examine, compare, and identify the relationship and establish guidelines for developing the relationship between the use of digital technology and the administrative effectiveness in schools under Bueng Kan Primary Educational Service Area Office. The sample group consisted of 330 participants, including school administrators, teachers, and teachers in charge of digital technology from the academic year 2022. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table and multi-stage random sampling. The data collection involved sets of 5-point Likert scale questionnaires with the reliability of .930 on the use of digital technology, and the reliability of .929 on the administrative effectiveness in schools. The data analysis was frequency, percentage, mean, standard deviation, the one – way ANOVA F test, and Pearson's product – moment correlation coefficient.

The findings were as follows:

1. The use of digital technology and the administrative effectiveness in schools were at the highest level.
2. The use of digital technology and the administrative effectiveness in schools, classified by participants' positions and work experience, overall, were differences at the .05 level of significance, but there were no differences in school sizes.
3. There was a positive relationship between the use of digital technology (X) and the administrative effectiveness in schools (Y) at the .01 level of significance with the highest level ($r_{xy} = .980$).
4. The guidelines for improving the use of digital technology in schools under Bueng Kan Primary Educational Service Area Office encompassed four aspects: 1) Digital Communication: Administrators must consistently stay updated on digital technology and communication. They must ensure that personnel understand the various aspects of communication through digital media and tools, 2) Digital Use: Administrators must have digital skills in school administration and encourage personnel to integrate digital technology skills in performing their duties appropriately, 3) Digital Creation: Administrators must establish a network for fostering digital service innovation, and be a leader that creates new knowledge and encourage personnel to engage in digital media training, and 4) Digital Assessment: Administrators are responsible for measuring and evaluating performance using digital technology, and implement an assessment system and standards for assessing the effective use of digital technology. Administrators should also take the lead in digital assessment practices.

Keywords: Use of Digital Technology, Administrative Effectiveness in Schools

กุ่มิหลั้ง

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลถือว่า มีบทบาทและความสำคัญอย่างมากต่อการบริหารจัดการงานในทุกองค์กร ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน ต่างก็ได้นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการงานหลาย ๆ ด้านขององค์กร อย่างเช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เทคโนโลยี

ดิจิทัล ถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid -19) ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญยิ่งของวงการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้ต้องมีการปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญในเรื่องดิจิทัล และเตรียมพร้อมรับการใช้ดิจิทัลในอนาคต หน่วยงานองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความสนใจในการปรับเปลี่ยนมาใช้ดิจิทัลแทนการทำงานแบบเดิม (Digital transformation) ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ซึ่งภาษาสมัยใหม่ใช้คำว่า “ยุคดิจิทัล”

ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารงานของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาและบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนจากคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนส่วนใหญ่ จะเป็นการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวางแผนต่าง ๆ และการพิมพ์เอกสารรวมทั้งใช้ในการประมวลผลในการจัดระบบข้อมูล การบริหารทั่วไป ได้แก่ การรับส่งหนังสือราชการ การจัดการข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลประชาสัมพันธ์ การทำเอกสารต่าง ๆ งานวิชาการ ได้แก่ การจัดทำตารางเรียนตารางสอน การทำข้อสอบ เอกสารประกอบการเรียน ใบงาน ใบความรู้ การวัดผลประเมินผล งานงบประมาณ ได้แก่ การทำเอกสารการเงินบัญชี รายรับรายจ่าย บัญชีพัสดุ เอกสารเบิก โรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการข้อมูลและรายงานข้อมูลในการบริหารงานโรงเรียนเพื่อให้โรงเรียนมีข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว สะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารงานในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพ และช่วยการทำงานของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูที่รับผิดชอบด้านดิจิทัลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (บุษรา บุญทะหล้า, 2563, หน้า 40)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ซึ่งนำผลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลประสิทธิภาพกับการบริหารงานในโรงเรียน แต่ละกลุ่มงาน ตามหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการ ภายในโรงเรียนที่กำหนดในคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งแบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไปให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับใด
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน ต่างกันมีความต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

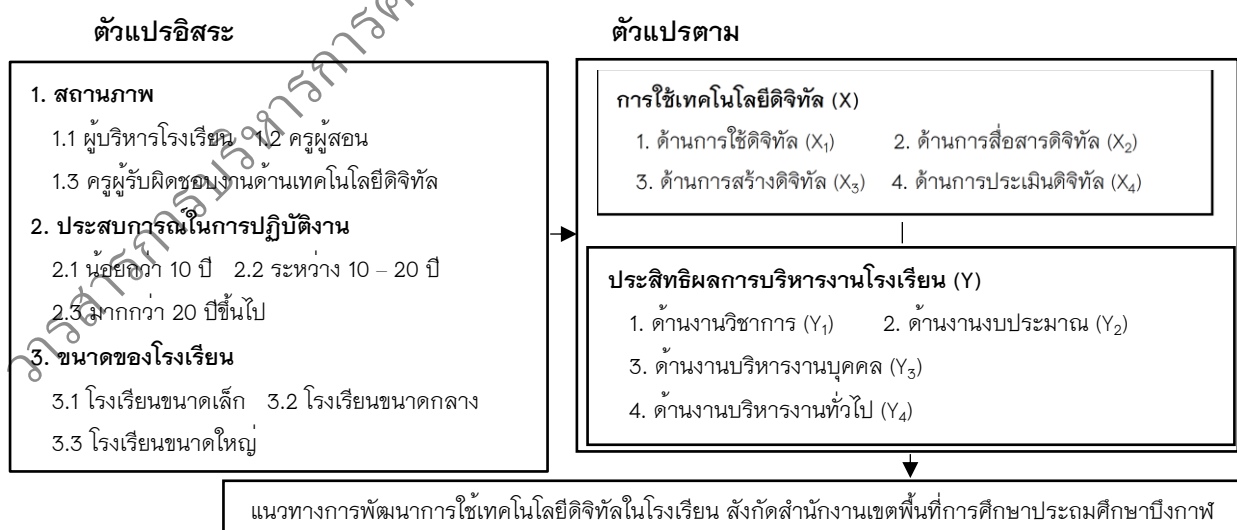
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตาม สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

6. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,286 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 212 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 330 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน ครูผู้สอน จำนวน 200 คน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 65 คน จากโรงเรียน 65 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับด้านการเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบึงกาฬ เป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบึงกาฬ เป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ทราบและขอรับแบบสอบถามคืนหลังตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) ค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการรายคู่โดยใช้ วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการสร้างดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล และด้านการประเมินดิจิทัล ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านงบประมาณ รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป และด้านวิชาการ ตามลำดับ

3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

3.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี และระหว่าง 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

4.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยรวมพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี และระหว่าง 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

5. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธภาพของความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X) กับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{XY}) .980

6. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ทั้ง 4 ด้าน พบว่ามี 4 ด้านที่มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X₂) ด้านการใช้ดิจิทัล (X₁) ด้านการสร้างดิจิทัล (X₃) และด้านการประเมินดิจิทัล (X₄) แล้วนำไปจัดทำแบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน สรุปเป็นความเรียงเพื่อเสนอแนวทาง ได้ดังนี้

6.1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารต้องติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสารอยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการในโรงเรียน ผู้บริหารต้องกระตุ้นให้บุคลากรมีความเข้าใจการสื่อสารผ่านสื่อ และเครื่องมือทางดิจิทัลในแง่มุมต่าง ๆ ผู้บริหารต้องกระตุ้นการสื่อสารดิจิทัล โดยให้บุคลากรนำการสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication) มาสร้างความท้าทายในการปฏิบัติงานเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

6.2 ด้านการใช้ดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีทักษะการใช้ดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถนำทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมทักษะการใช้ดิจิทัล

6.3 ด้านการสร้างดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีเครือข่ายเพื่อสร้างนวัตกรรมบริการดิจิทัล ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการสร้างสรรคความรู้ใหม่ ด้านการสร้างดิจิทัลและสื่อดิจิทัลที่ทันสมัย และผู้บริหารต้องส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมการสร้างดิจิทัล

6.4 ด้านการประเมินดิจิทัล ผู้บริหารมีการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรจัดทำระบบการประเมิน มาตรฐานการประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และผู้บริหารเป็นผู้นำทางด้าน การประเมินดิจิทัล

อภิปรายผลการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล และด้านการประเมินดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้งานติดต่อสื่อสารบนสื่ออินเทอร์เน็ต จัดการงานเอกสารรูปแบบข้อความและสามารถแทรกวัตถุดิบงานเอกสาร เช่น Microsoft Word ใช้งานคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันพื้นฐานสำหรับการทำงาน และสามารถทำงานร่วมกันแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรมการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ เช่น Zoom มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวีรัตน์ รอดพันธ์ (2564, หน้า 36 - 38) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ประชาวีร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. ประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับ

มากที่สุด เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป และด้านวิชาการ ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าสมมติฐาน การวิจัยทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน ดำเนินการบริหารตามแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนอย่างเป็นระบบ จัดระบบงานคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ส่งเสริมให้มีเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา งานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทศพล (2564, บทความย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้านมีการรับรู้ดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบด้านงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน พบว่า

3.1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบด้านงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยี สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 นี้ เน้นแบ่งปันองค์ความรู้เสริมสร้างประสบการณ์ พัฒนาศักยภาพด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ รั้งสรรคองค์ความรู้สร้างคุณค่าให้ตนเองส่งต่อให้ผู้เรียน ผ่านรูปแบบจัดการเรียนการสอนแนวใหม่โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อ ส่งเสริมทักษะใหม่ให้กับผู้เรียน ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมในอนาคต “ครู” จึงเป็นคณาจารย์นำสังคมตามลักษณะ “ตัวแปรควบคุม” ในศตวรรษที่ 21 นี้ กอปรยุคประเทศไทย 4.0 ครูถือว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญของประเทศที่สามารถนำทาง ชี้ออกทางนำมาซึ่งองค์ความรู้ได้ ดังนั้น ครูจึงต้องมีความรู้รอบและทักษะครอบคลุมความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้ง 4 มิติ ได้แก่ การใช้การเข้าใจ การสร้าง และการเข้าถึง สามารถนำมาจัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดในยุคที่ถูกล่ามึงว่า “โลกไร้พรมแดน” ส่วนผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีก็มองเห็นภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ชัดเจน ทำให้มุมมองของครูและผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีมีความแตกต่างกัน งานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับ ทิพวรรณ นนทเกท (2560, บทความย่อ) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 ผลการศึกษา พบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากที่สุด โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูผู้สอนมีระดับความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัล

3.2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน เมื่ออยู่ในบริบทเดียวกัน การปฏิบัติงานตามมุมมองของผู้ที่อยู่ในบริบทเดียวกันย่อมส่งผลให้เกิดความคิดในการปฏิบัติงานในเรื่องของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกัน งานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเขต หมดอะดัม (2562, บทความย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่าสมรรถนะผู้บริหาร สถานศึกษาด้านความสามารถใช้

และบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัล มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันย่อมมีความคิดเห็นความแตกต่างกัน

3.3 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า “การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัล ถึงแม้จะมีขนาดโรงเรียนต่างกัน เมื่ออยู่ในบริบทเดียวกันแล้วย่อมปฏิบัติงานตามมุมมองของผู้ที่อยู่ในบริบทเดียวกันไม่ได้ส่งผลให้เกิดความคิดในการปฏิบัติงานของการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ อาจเกิดจากการที่ผู้บริหารโรงเรียนอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้วยกันได้เข้าร่วมประชุมรับฟังชี้แจงนโยบายการบริหารจัดการจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับจังหวัด 1 ครั้ง มีการเข้าร่วมรับฟังการอบรมเกี่ยวกับภาวะผู้นำด้วยกันจึงมีศักยภาพภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเหมือน ๆ กันงานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุชรา บุญตะหล้า (2563, หน้า 193) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับการใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมทางด้านฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซอฟต์แวร์ (Software) และความพร้อมด้านบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านคอมพิวเตอร์ (Peopleware) ซึ่งสนับสนุนและขับเคลื่อนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง

4. ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูจะมองภาพรวมของงานวิชาการ มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะสนใจ ขอบข่ายงานวิชาการในโรงเรียน ต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง และการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการส่วนใหญ่เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องสนับสนุนการบริหารและการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา รวมถึงการตัดสินใจ การสร้างความมั่นใจในเป้าหมายของโรงเรียน การเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรแสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ แต่ครูผู้สอนมีหน้าที่หลัก คือการจัดการเรียนการสอนมากกว่าการบริหารจัดการ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งงานวิจัยของผู้วิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพร พรงาม (2560, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาภาวะผู้นำวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเขียงเทรา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเขียงเทรา เขต 1 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคภูมิ ทองลาด (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและครู

ผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี

4.3 ประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และครูผู้รับผิดชอบงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีการบังคับให้โรงเรียนมีการรับส่งเอกสารราชการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เหมือนกันทุกโรงเรียน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคภูมิ ทองลาด (2561, หน้า 220) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ได้รับการจัดสรรการใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยีที่มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ ขั้นตอน มีการจัดคนให้เหมาะสมกับงาน เนื่องจากมีทรัพยากรบุคคลมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก มีการใช้วัสดุและเทคโนโลยี ที่ทันสมัยมากกว่า

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนรายด้าน พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งเนื่องจากในปัจจุบันและอนาคต โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นตัวช่วยในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร การใช้งาน การทำงาน ร่วมกับผู้อื่น โรงเรียนในยุคดิจิทัล จะประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งงานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีวรรณ ธงธวัช (2562, หน้า 44) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของระบบดิจิทัลของโรงเรียนตามการรับรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า การบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการสร้างดิจิทัล และด้านการประเมินดิจิทัล ควรนำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในแต่ละด้านเหล่านี้มาปรับใช้ในการบริหารงานโรงเรียนและควรพัฒนาให้ผู้บริหารมีการสร้างดิจิทัล และการประเมินดิจิทัล ขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป และด้านงานวิชาการ ควรรักษาประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุด และควรพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนด้านงานวิชาการ ให้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดโดยผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูที่รับผิดชอบงานวิชาการเข้ารับการอบรมพัฒนาในเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ
- 2.2 ควรมีการวิจัยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ
- 2.3 ควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียนในระดับเขตตรวจราชการ

เอกสารอ้างอิง

- กวินตรา ช้วนลิ้ม. (2560). ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 23(3), 171 – 189.
- จิราพร แสงจันทร์. (2563). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*.
- จุฬาลักษณ์ ชราตรี. (2559). สภาพการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียนวัดโพธิ์ทอง สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร. *การศึกษาอิสระ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*.
- ชริสา พรหมรังสี. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*.
- เชเริงพจน์ พัดจันทร์หอม. (2564). การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุดรดิษฐ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 39. *การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ชาลินี บุญยะศัพท์. (2556). ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานของบุคลากรในเทศบาลนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. *วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ทิพวัลย์ นนทเกท. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 3. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*.
- ปีเตอร์ รักธรรม. (2559). *เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรพัฒน์ พงษ์พิชัย. (2564). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2. *การศึกษาอิสระ กศ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- คิศิรา รัชองสระ. (2558). *สภาพปัญหาและประสิทธิผลการดำเนินงานตามโครงการโรงเรียนศรีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Rodriguez, F.G., & Cruz, Y.A. (2007). *Relation between social environmental responsibility and performance in hotel firms*. *Hospitality Management*, 26, pp. 824 – 839.
- Zajranski. (2010). *The relationship between administrators' use of technology and teachers' use of technology. districts of south central Wisconsin*. Retrieved from UvA – DARE, the institutional repository of the University of Amsterdam (UvA) <http://hdl.handle.net/11245/2.173149>.